ANJA ŠINIGOJ, mezzosopran
GAŠPER VUGA, klavir

Petek, 17. september 2021, ob 20.00
Trg Kontrada – Kanal ob Soči

PROSVETNO DRUŠTVO "SOČA" KANAL

KOGOJEVI DNEVI 2021

Anja Šinigoj je glasbeno pot začela z učenjem klavirja, najprej v Glasbeni šoli Nova Gorica, kasneje pa na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana, kjer je maturirala v razredu Sijavuša Gadžijeva. Z učenjem petja je začela v razredu Tatjane Vasle na ljubljanskem konservatoriju, od leta 2016 pa se izobražuje na akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu Barbare Jernejčič Fürst, trenutno obiskuje drugi letnik magistrskega študija petja. Prejela je nekaj zlatih plaket na državnih in mednarodnih tekmovanjih (TEMSIG, Mednarodno tekmovanje solo pevcev Lazar Jovanovič v Beogradu in mednarodno tekmovanje Bruna Špiler v Herceg Novem). Leta 2019 je na mednarodnem tekmovanju IMMCC Maribor prejela 1. nagrado in zlato plaketo, istega leta je sodelovala v projektu Mini opere, kjer je kot solistka nastopila v operi *Anatomija misli* Mateja Kastelica in *Uspavanki v sobi brez oken* Federica Lo Pinta. Leta 2020 je nastopila v operi *Julija* Aleša Makovca v vlogi Luize Pesjakove, letos pa v vlogi Stare dame v Bernsteinovi opereti *Kandid*. Pela je v različnih zborih, trenutno je zaposlena kot pevka v opernem zboru SNG Opera in balet Ljubljana. Bila je tudi članica vokalno-instrumentalne skupine Ridiamo. Kot solistka je nastopila s simfoničnim orkestrom NOVA filharmonije, s Simfoničnim orkestrom Domžale-Kamnik, Komornim godalnim orkestrom Slovenske filharmonije, Baročnim orkestroma Akademije za glasbo Ljubljana ter z orkestrom SNG Opera in balet Ljubljana in SNG Opera in balet Maribor.

Gašper Vuga je z učenjem klavirja začel na Glasbeni šoli Nova Gorica in ga nadaljeval na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana v razredu Sijavuša Gadžijeva. Poleg klavirja je obiskoval tudi teoretski oddelek. Leta 2013 je z odliko maturiral ter se vpisal na fakulteto za strojništvo v Ljubljani. Fakulteto je zaključil in je od oktobra 2019 zaposlen na isti fakulteti kot mladi raziskovalec. V času študija je kot korepetitor sodeloval na javnih koncertih študentov Akademije za glasbo v Ljubljani (zborovodja Meta Praček, kitarist Natko Štiglić, harmonikaš Daniel Šimek). S solopevko Anjo Šinigoj sodeluje že od srednješolskih let. Skupaj sta nastopila na različnih prireditvah in festivalih, kot na primer na dobrodelnem koncertu Goriška dlan, na festivalu Glasbeno poletje na Vogrskem. V preteklem letu sta prvič nastopila na koncertu samospevov na festivalu Kogojevi dnevi. Kot duo sta nastopila tudi na tekmovanju ArtSongOpus.

Program:
Hector Berlioz (1803–1869):
LES NUITS D'ÉTÉ, OP. 7 (Théophile Gautier) (Poletne noči)
- Villanelle (Pastorala)
- Le spectre de la rose (Duh vrtnice)
- Sur les lagunes (Na laguni)
- Absence (Odsotnost)
- Au cimetriere (Na pokopališču)
- L'île inconnue (Neznani otok)

*** odmor ***

Marij Kogoj (1892–1956):
POSLEDNJI SAMOSPEVI (izbor)
- Starec Knjim
- Rasla je roža
- Na trgu (Krapinskaja)
- Dekliška
- Drevo
- Za god (Elizabeta Kremžar)

Tine Bec (1993):
POMLAD* (Mila Kačič)

Marijan Lipovšek (1910–1995):
SEDEM SAMOSPEVOV NA PESMI IZ CIGANSKE LIRIKE (izbor)
- Deklica in roža (Ciganske)
- Vdova (Ciganske)
- Hrepenenje (Ciganske)

Tine Bec:
SANJE CIGANSKE DEKLICE* (Feri Lainšček)

*noviteta

Pripravila: Metka Sulič

Cikel pesmi ***Les Nuits d'été, op. 7*** *(Poletne noči)*, je francoski skladatelj **Hector Berlioz** napisal leta 1832 za mezzosopran oziroma tenor ter klavir. V tej prvotni obliki je bil cikel izdan leta 1841. Čez 15 let jih je orkestriral in tako nehote ustvaril novo obliko – cikel pesmi za glas in orkester. Zakaj je Berlioz ustvaril cikel teh šestih samospevov ali komu jih je posvetil, ni znano. Zagotovo jih ni napisal po naročilu. Morda jih je napisal za pevko Marie Recie, ki je postala njegova zvesta spremljevalka na turnejah in kasneje tudi njegova druga žena. Vsaj nekaj izmed teh pesmi je pela na njegovih koncertih po Evropi, na katerih je dirigiral in so bili zelo uspešni. Čeprav Berlioz ni znan po samospevih, pa jih je v njegovem opusu vsaj 50, vendar pa je samo teh šest združil in izdal v ciklu. Naslov zbirke in pesmi se je domislil sam. Besedila pesmi pa je vzel od Théophilea Gautierja (1811–1872), njegovega soseda in prijatelja, ki se je tudi strinjal z Berliozovimi naslovi. Izbrana besedila so iz Gautierjeve zbirke poezij *Komedija smrti (La comédie de la mort)*. Po značaju so zelo intimna dela z ljubezensko tematiko, ki govorijo o pomladi, zaljubljenosti, pogrešanju, želji in hrepenenju po ljubljeni osebi, izgubi in ponovni združitvi.

Marij Kogoj je po letu 1927, ko je dokončal opero *Črne maske*, iskal nov izrazni način in ga umetniško uresničeval v krajših glasbenih delih. Med temi imajo posebno mesto *Malenkosti*, zbirka klavirskih miniatur, in njegovi ***Poslednji spevi***. V njih je dosegel bistveno prečiščenje novih slogovnih pogledov. Napisal jih je najverjetneje leta 1932 v Gradežu na Dolenjskem. V idilični vasici je ustvarjal v miru in naravi, kar je zaznati tudi v samospevih. To je bilo njegovo zadnje ustvarjalno obdobje. Za te samospeve je značilna zadržana pripoved in čustvena odmaknjenost. Odstirajo pogled v njegov doživljajski svet, saj je, razen nekaterih, besedila zanje najverjetneje napisal sam. Tako glasba kot besedila so arhaična in po značaju pastoralna. V teh delih ni več zastopane tako barvite in ekspresivne zvočnosti. Večinoma jih označujejo neopredeljene misli. Dikcija pevske glasbe ne ilustrira pomena besed, temveč ima le značilno abstraktno linijo. Glasovi imajo izrazito melodično kontrapunktično figurativnost. Glasbeno oblikovanje je atematično (ni tematičnega ali motivičnega razvoja, obdelovanja ali ponavljanj). Samospevi postavljajo (nehote) vzporednice z njegovim življenjem: ***Starec Knjim*** riše vizijo lastne usode, ***Rasla je roža*** je prispodoba o zavrženem umetniku, ***Na trgu*** govori o socialni stiski, ***Dekliška*** o trpkosti hrepenenja, ***Drevo*** pa opeva pastoralno milino. *Poslednji spevi* združujejo osem zadnjih samospevov, poleg teh pa še 19 drugih umetniško pomembnih Kogojevih samospevnih del. Naslov zbirke je izbral urednik izdaje.

Tine Bec je študij kompozicije opravil na akademiji za glasbo v Ljubljani pod mentorstvom Janija Goloba leta 2016 (diplomirani glasbenik komponist), leta 2018 pa je postal še magister profesor glasbene umetnosti. Za umetniške uspehe je prejel Škrjančevo nagrado Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana (KGBL). Najbolj se uveljavlja v vokalni, zborovski in vokalno-instrumentalni glasbi. Na ljubljanskem konservatoriju je opravil tri smeri: kompozicijo, klavir in solopetje. Kot pevec in pianist je bil član skupine Ridiamo. V letih delovanja s komornim zborom KGBL je bil asistent skladatelja in dirigenta Ambroža Čopija, pri moškem zboru Vokalna akademija Ljubljana pa je bil asistent maestra Stojana Kureta. Aktivno se posveča zborovodstvu že vrsto let. S slovenskimi zbori pogosto sodeluje kot korepetitor, učitelj vokalne tehnike in skladatelj.

Marijan Lipovšek se je pri ustvarjanju veliko raje odločal za klasičnost kot pa za trenutne trende in ni slepo sledil modernističnemu zanikanju ter preseganju tradicionalnih skladateljskih normativov. Za njegovo glasbo je tudi značilno, da ostaja velikokrat slogovno neoprijemljiva in se spretno suka med romantičnimi nagibi, ekspresionističnimi postopki in neoklasicističnim slogom, ki je bil v razmahu po I. svetovni vojni in še kasneje po II. svetovni vojni. Pomembno mesto v Lipovškovem opusu zasedajo njegova vokalna dela, komponiranje katerih ga je zelo privlačilo. Mnenja je bil, da mora skladatelj pisati tako, kot bi človek govoril. Pomembnejša je dikcija besedila, ki se mu mora podrejati celotna gradnja skladbe. Pri njegovih samospevih je osrednji nosilec izraznosti klavir, vokalna melodika pa je deklamativna. ***Sedem samospevov na pesmi iz ciganske lirike*** je napisal leta 1991 na podlagi Minattijevih prevodov izvirne romske poezije. Samospevi govorijo o splošnih človeških občutij. V nizu se izmenjujejo po značaju umirjeni in živahnejši samospevi. Motivično gradivo je pri vseh jasno izraženo. Klavirski part je polifon, pevski part pa recitirajoče zasnovan. So tristavčno oblikovani in klasično uravnoteženi.